

Nieuwsbrief

www.doenned.org

№ 1 (35) 2015

De stem van de lente

Inhoud

Inhoud	2
Voorwoord.....	3
Kort Nieuws	4
Fotoreportage	6
Biblioteca Neerlandica.....	10
Onze vakgroepen. Deel 1.....	14
“Mijn eerste les Nederlands”: ervaringen van studenten.....	19
Vertaalwedstrijd-2014	25
Moppen	31

Aankondiging:

de eerste bundel van DOEN

met lezingen van het regionaal colloquium!

Voorwoord

Beste vrienden!

In uw handen hebt u het nieuwe nummer van de Nieuwsbrief. Het verschijnt zoals altijd aan de vooravond van een grootschalige bijeenkomst - dit jaar is het de Dag van de Nederlandse Taal en Cultuur. Het thema van ons tweejaarlijkse congres-2015 is "Nederland en Vlaanderen voor toekomstige generaties: de Lage Landen en de vorming van de Europese culturele erfenis".

Ons docentenplatform is nu een grote organisatie. Wij zijn heel verschillend. De leden van het DOEN komen uit verschillende landen, spreken verschillende talen. Wat ons allemaal verbindt zijn de Lage Landen, hun taal, hun geschiedenis en natuurlijk ook hun cultuur. De cultuur is een brug, en soms is het de enige brug die je kunt gebruiken om een woelige rivier te overbruggen.

Het ware plicht is de cultuur te behouden, omdat de cultuur alle mogelijke verschillen en tegenstellingen helpt af te haspelen.

De bijzondere erkentelijkheid wil het DOEN uiten aan de Linguïstische Staatsuniversiteit te Minsk, die dit jaar voor het eerst zo'n grootschalig DOEN-evenement als de Dag van de Nederlandse Taal en Cultuur houdt. In 2010 organiseerde het DOEN al een regionaal colloquium voor docenten in de gastvriendelijke hoofdstad van Wit-Rusland, nu komen er maar meer dan 130 studenten en docenten bijeen. Het is al een goede traditie om het studentencongres afwisselend in Moskou en in Sint-Petersburg te houden. Dit jaar heeft het bestuur maar besloten dat het voor alle deelnemers optimaal zou zijn als we de Dag in Wit-Rusland organiseren.

Het bestuur van het Docentenplatform Oost-Europese Neerlandistiek wenst u een vruchtbaar werk op het congres en goede en voorspoedige lente!

Kort Nieuws

Ledenvergadering DOEN wordt nu om de twee jaar gehouden

Om het werk van het DOEN efficiënter en effectiever te maken wordt nu de Algemene Ledenvergadering om de twee jaar gehouden. Dit voorstel van het bestuur hebben de leden van het DOEN goedgekeurd op de algemene vergadering-2014 die in Pskov plaatsvond.

Het DOEN heeft de laatste jaren een algemene ledenvergadering ieder jaar gehouden. In de jaren wanneer een docentencolloquium gehouden werd, vond ook een ledenvergadering daags na een colloquium in november plaats. Maar in de jaren wanneer de Dag van de Nederlandse Taal en Cultuur in april op de agenda stond, kwamen de docenten in november pas voor één dag aan, wat voor velen een beetje moeilijk was.

De grote ruimte van onze regio en de grote afstanden die onze docenten moeten afleggen om de plaats van bestemming te bereiken, dwingen ons om voor ons netwerk actiever gebruik te maken van moderne technologieën, namelijk Skype en de Internet.

De algemene ledenvergaderingen worden nu om de twee jaar gehouden in de marge van een regionaal colloquium. Dat betekent dat het DOEN tijdens deze bijeenkomsten een programma zal goedkeuren voor twee jaar.

Het bestuur hoopt dat deze innovatie vruchtbaar en nuttig zal zijn voor het DOEN.

Op de ALV-2014 werd een nieuw bestuur verkozen:

Larisa Shishulina - voorzitter (Moskou, Rusland)

Evgeniy Jurjev – secretaris, verantwoordelijk voor Wit-Rusland (Wit-Rusland, Minsk)

Maxim Roduk – secretaris, verantwoordelijk voor Oekraïne en vertaalwedstrijd (Oekraïne, Kiev)

Maria Pushkova – secretaris, verantwoordelijk voor Moskou, Georgië en Armenië (Moskou, Rusland)

Petr Oskolkov – contactpersoon voor algemene zaken binnen het DOEN, verantwoordelijk voor brievenuitwisseling en de Nieuwsbrief (Rusland, Moskou)

Egor Sergeev – verantwoordelijk voor de website en organisatorische zaken (Rusland, Moskou)

Nino Phakadze – verantwoordelijk voor Georgië en Armenië.

Kort Nieuws

Colloquium DOEN in Pskov

Op 16-18 Oktober werd in het gebouw van de Staatsuniversiteit Pskov het internationale colloquium van het DOEN gehouden.

De titel van het colloquium was «Nederland en Vlaanderen: oude tradities in de nieuwe eeuw». Meer dan 30 specialisten (o.a. docenten en magistranten) uit Rusland, Wit-Rusland, Georgië, Nederland hebben eraan deelgenomen.

Er werden 25 voordrachten over verschillende aspecten van het moderne leven in de Lage Landen en over de historische tradities van Nederland en Vlaanderen gepresenteerd. Er werd gesproken over taal en cultuur, over tradities die nog steeds van groot belang zijn voor de Nederlandse samenleving, over politiek en internationaal recht, over nieuwe tendenties in taal en literatuur, over geschiedenis en moderniteit. De deelnemers aan het colloquium vonden het evenement en discussie heel vruchtbaar en interessant.

Alle deelnemers uiten dankbaarheid aan Larissa Shishulina, voorzitter van het DOEN en aan de studenten en docenten van de Pskov Staatsuniversiteit voor de perfecte organisatie van het colloquium.

Het colloquium werd gehouden met de steun van de Nederlandse Taalunie.

Fotoreportage

Fotoreportage

Fotoreportage

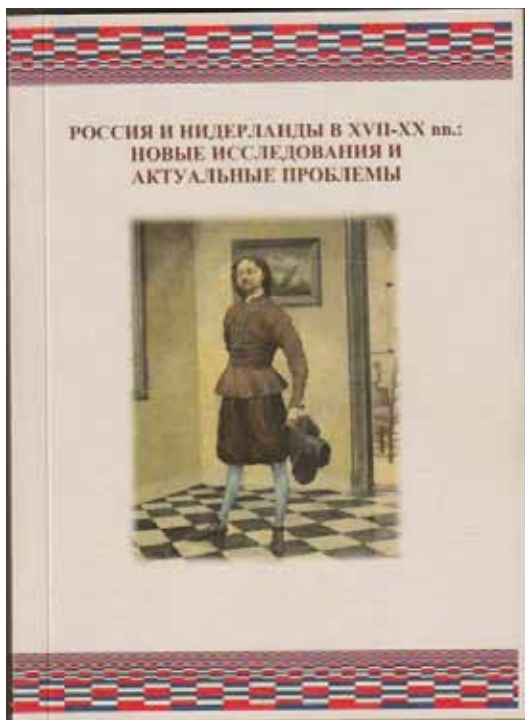

Fotoreportage

Bibliotheca Neerlandica

**Boeken over het Nederlands en Nederland/
Vlaanderen die zijn verschenen in onze
regio in 2014**

Rusland en Nederland in de 17de-20de eeuw: nieuwe onderzoeken en actuele problemen.

In de bundel zijn de werken verzameld van de deelnemers aan de conferentie van de Russische Academie van Wetenschappen. O.a. zijn hier twee artikels van **Bastiaan Lohmann (RGGU, Moskou)**: “Nederland en Rusland: verschillen in de perceptie van de volks-cultuur” en “De grote kring” (autobiografisch).

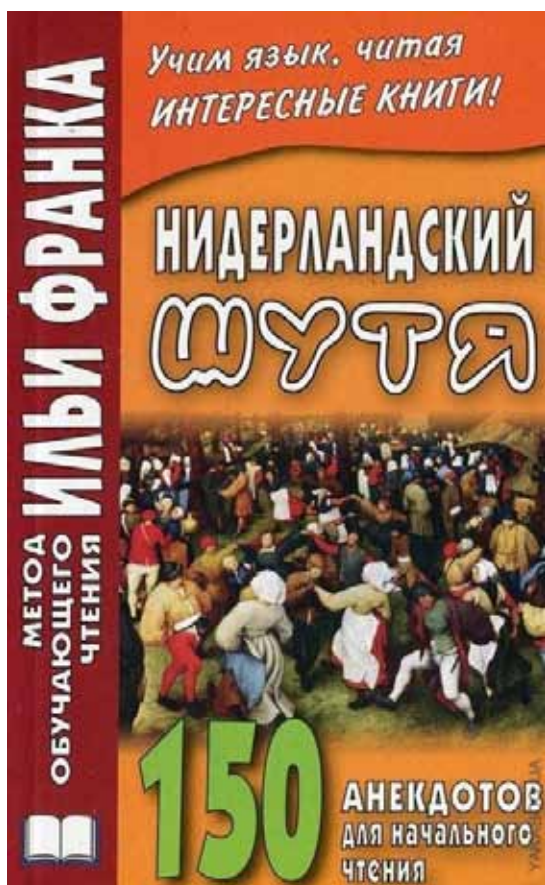
Rusland-Nederland: culturendialoog in Europa

Het 5de Internationale congres van Peter de Grote “Rusland-Nederland: culturendialoog in Europa” werd gehouden in Sint-Petersburg op 7-9 juni 2013. In het boek zijn de voordrachten van deelnemers verzameld.

Tsaar-timmeraar in Vlaanderen: de geschiedenis van een legende

Het boek bevat twee novellen van de Vlaamse schrijver Abraham Hans die gewijd zijn aan het verblijf van Peter de Grote in het stadje Baasrode en ook twee artikelen over die mythe: van Emmanuel Waegemans en Dmitri Gozewitsj.

Grappig Nederlands: 150 anekdoten voor beginners

Het boek is de verzameling van Nederlandse moppen en anekdoten die zijn geadapteerd met behulp van de methode van Ilya Frank. Het boek is bestemd voor wie Nederlands leert en doceert en voor wie voor de Nederlandse cultuur belangstelling heeft. Dit is de nieuwe uitgave onder redactie van **Larisa Shishulina (MGIMO, Moskou)** en Ilya Frank.

Bibliotheca Neerlandica

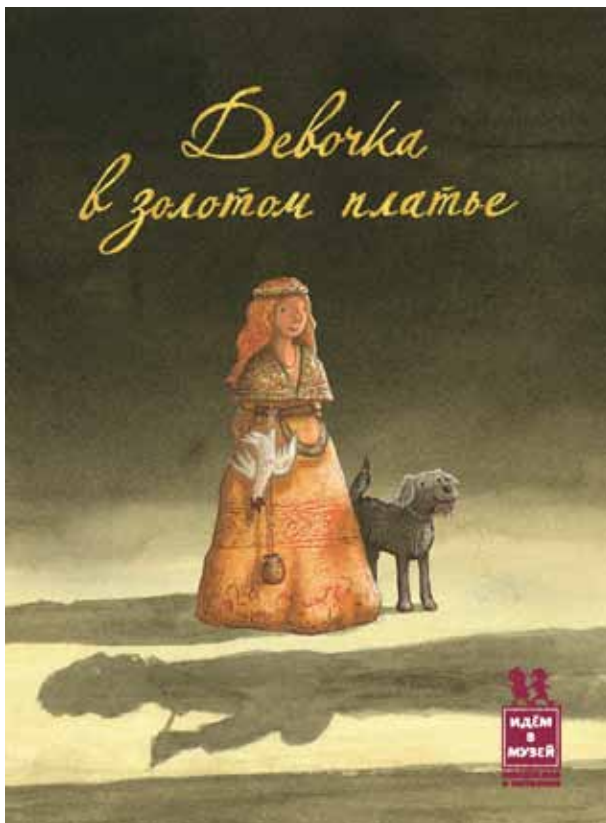

Peeter van Gestel. Winterijs

Het is 1947, het is winter en het is ijskoud. Thomas is tien, en zwerft vaak in zijn eentje door de stad. Zijn moeder is gestorven, zijn vader is een dromerige man die met moeite aan de kost komt. Thomas raakt bevriend met Zwaan, een stille jongen die net zo oud is als hij. Zwaan heeft een streng nichtje van dertien jaar. Thomas wordt prompt verliefd op haar. Bij Zwaan thuis leert hij de besloten wereld kennen van mensen die door de oorlog zijn getroffen. (www.bol.com)

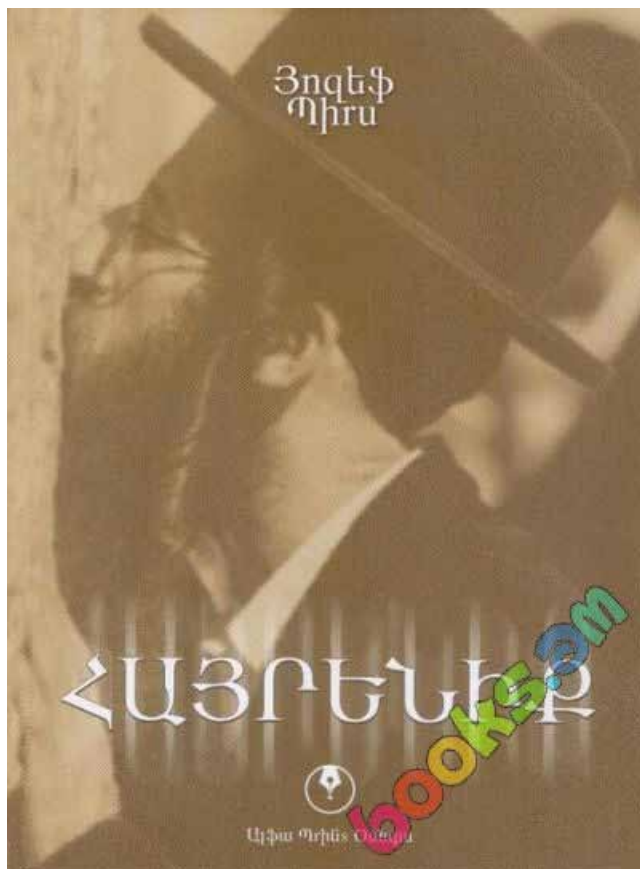
Het boek werd door **Irina Michajlova (SPbGU, Sint-Petersburg)** in het Russisch vertaald.

Jan Paul Schutten. Het meisje met de gouden jurk

Zowel Jan Paul Schutten als Martijn van der Linden pleegden voor Het meisje en de gouden jurk gedegen onderzoek naar De Nachtwacht en naar het leven en de schilderkunst in de 17e eeuw. Dit betaalt zich uit in een Gouden Boekje dat vol zit met weetjes over het beroemdste schuttersstuk ter wereld en knipoogjes naar verschillende beroemde schilderijen uit Rembrandts tijd. Een unieke reconstructie van de totstandkoming van Rembrandts meesterwerk, maar bovenal: een Gouden Boekje om niet te missen! (www.bol.com)

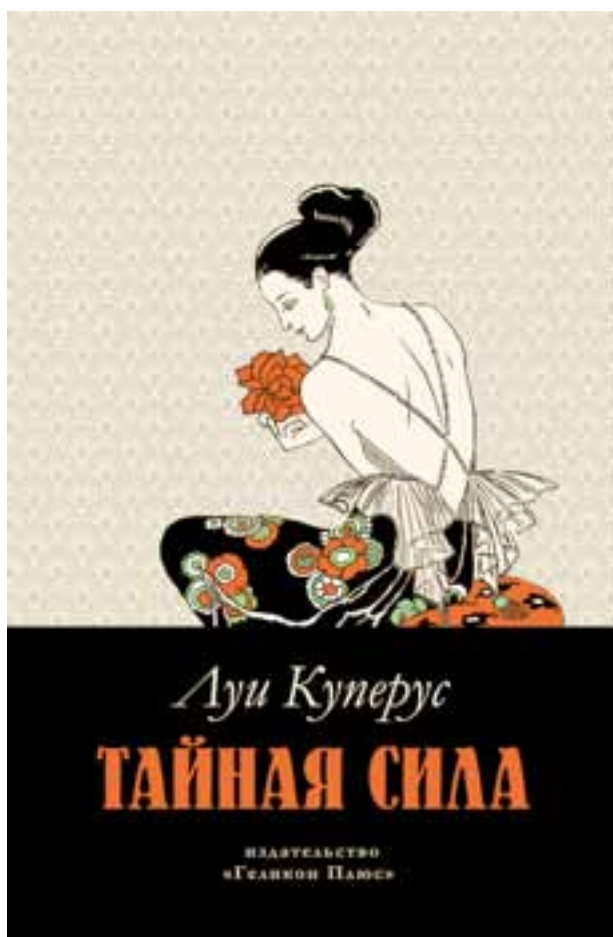
Het boek werd door **Irina Trofimova (Moskou)** in het Russisch vertaald.

Joseph Pearce. Vaderland

In Vaderland wendt Pearce zich opnieuw tot zijn familie. Geen journalistieke reportage deze keer, maar een roman waarin hij zich probeert voor te stellen wat er met zijn Joodse voorvaders is gebeurd op cruciale ogenblikken in hun geschiedenis. Vaderland is een roman over vaders en zonen, over vaderlanden en over de geschiedenis van de Europese Joden tijdens de voorbije tweehonderd jaar. (www.bol.com)

Het boek werd door **Samvel en Vachagan Ghratyan (Jerevan)** in het Armeens vertaald.

Louis Couperus. De stille kracht

Op het eiland Java vindt een aantal onverklaarbare gebeurtenissen plaats. De inwoners wijzen die toe aan 'de stille kracht', een Indisch mysterie dat de mensen in zijn greep houdt. Resident Otto van Oudijck vindt het maar onzin. Maar als hij een regent ontslaat omdat die zich op een feest onbeschoft gedragen heeft, gebeuren er plotseling vreemde dingen in zijn huis. Als hij zich zwakker gaat voelen en ziek wordt, gaat hij steeds meer in de stille kracht geloven. (www.bol.com)

Het boek werd door **Irina Michajlova (SPbGU, Sint-Petersburg)** in het Russisch vertaald.

Onze vakgroepen. Deel 1

MGLU (Moskou)

We zijn vertalers en tolken, dat is: we kunnen alles «rastolkovat'»:

- we moeten alles over alles weten, daarom willen we altijd leren;
- we zijn tolerant en open;
- we hebben uitstekend geheugen;
- we zijn stressbestendig;
- we zijn gesteld op cultuurverschillen, openheid en innovatie.

MGLU (Minsk)

Je kan Nederlands leren aan de faculteit vertaler-tolk van de Linguïstische Staatsuniversiteit Minsk. Studenten met Engels als eerste taal kunnen Nederlands als tweede taal kiezen.

De faculteit vertaler-tolk van de universiteit telt 7 docenten Nederlands.

Je kan Nederlands leren vanaf het tweede jaar.

Zo zitten er nu in de groep van de beginners, dus de tweedejaars, 13 studenten Nederlands - 7 jongens en 6 meisjes.

Alle studenten Nederlands leren graag en overal: in de metro, in het park, tijdens het joggen in de ochtend en zelfs in de rij van het studentenrestaurant.

KemGU (Kemerovo)

Er is eigenlijk geen afdeling Nederlands bij ons maar afdeling Vertaling en Taalkunde waar Nederlands als bijvak wordt gegeven.

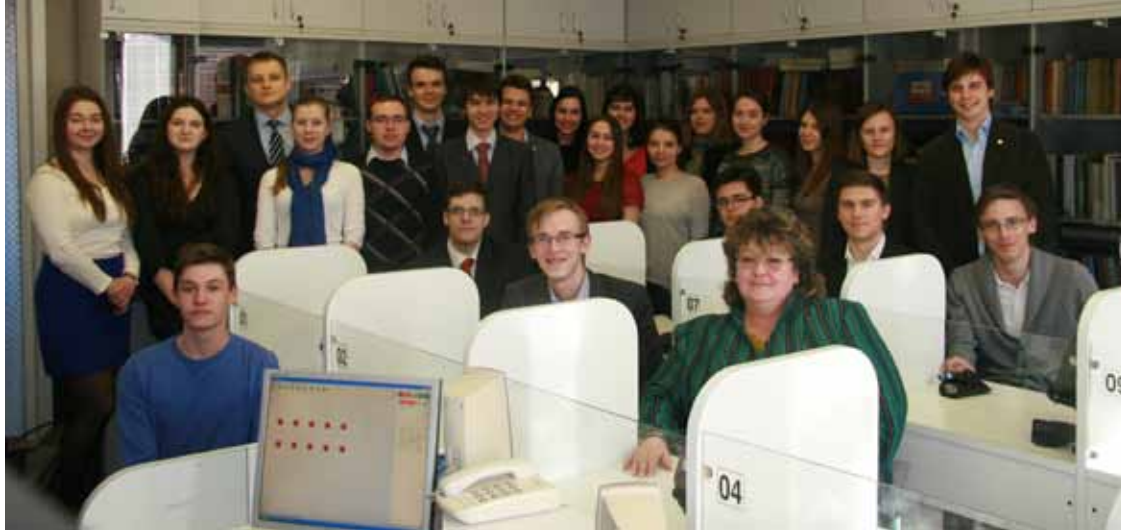
Op dit moment zijn er 5 cursisten Nederlands.

Kemerovo heeft een historische band met Nederland. In de jaren 20 bestond er Autonome Industriële Kolonie Koezbas waar arbeiders en ingenieurs uit Europa en Amerika werkten met een Nederlander als het hoofd. Enkele huizen van die periode zijn nu in de lijst van Nederlandse erfgoed in het buitenland.

In het Nederlands zijn er uitdrukkingen "het laat me Siberish" en "Siberische kou"...

Vroeger hadden wij studentenuitwisselingsprogramma met Lessius Hogeschool ter Antwerpen, en Vlaamse studenten studeerde Russisch in Kemerovo, maar helaas sinds vorig jaar werkt het programma niet meer.

MGIMO (Moskou)

1. **Verantwoordelijk.** Aan de MGIMO-Universiteit studeren wij serieuze dingen zoals wereldpolitiek of wereldeconomie. Dat maakt ons heel verantwoordelijk omdat wij weten waar een geannuleerde overeenkomst of een afgekeurd contract naar toe kan leiden. Dat kan iedereen bevestigen die wel eens aan een conferentie in onze Universiteit deel heeft genomen.

2. **Bekwaam en veelzijdig.** Je moet echt bekwaam en open zijn om aan de MGIMO-Universiteit te studeren. Wij zijn niet alleen met het taalonderwijs bezig. Wij kennen zowel economie als internationaal recht, zowel zingen als dansen. Ons zwakke punt is natuurkunde maar daar spreken wij niet zo graag over. Wat heel goed is, je kunt deze bekwaamheid bij ons komen leren omdat onze docenten de beste en de bekwaamste ter wereld zijn.

3. **Creatief.** We zitten nooit met gevouwen armen. Wij proberen altijd iets nieuws en interessants te vinden in heel ordinaire dingen, ons leven zou saai zijn zonder nieuwe blik. Dat doen we niet alleen in onze liedjes die wij om de twee jaar tijdens de Dag van de Nederlandse Taal en Cultuur zingen, maar ook in onze voordrachten. Dus wij vervelen ons nooit. Er is altijd ruimte voor een goede grap of voor een nieuw idee.

4. **Vrolijk en gastvrij.** Iedereen die ooit te gast was bij onze Universiteit, weet het. Wij zijn altijd heel blij als iemand naar ons op bezoek komt en wij proberen ons best te doen zodat onze gasten zich positief voelen.

5. **Gezellig en samen.** Er zijn bij ons veel studenten die Nederlands leren. Wij komen samen; wij ondersteunen elkaar omdat we één deel zijn van een grote broederschap. Wij zijn gezellig en het is makkelijk om met ons te praten.

SPbGU (Sint-Petersburg)

1. И преподаватели, и студенты очень дружные: один за всех и все за одного!

2. Ощуцаем связь с нидерландской и фламандской живописью благодаря близости Эрмитажа: перешёл через Дворцовый мост – и уже там! К тому же регулярно всем коллективом, вместе со студентами, переводим каталоги совместных российско-нидерландских выставок.

3. Регулярно слушаем доклады крупных нидерландских учёных – и у себя на кафедре, и особенно в Голландском институте.

4. Большое внимание уделяем теоретическим дисциплинам. Студенты слушают полновесные курсы теоретической грамматики, лексикологии, истории нидерландского языка, страноведения и т.п., сдают по ним экзамены, пишут курсовые и дипломные работы.

5. И преподаватели, и студенты много занимаются художественным переводом. Преподаватели ежегодно издают в среднем три переводные книги. Два раза в семестр проводим семинары по художественному переводу в Голландском институте.

"Mijn eerste les Nederlands": ervaringen van studenten

Ik zou die dag nooit vergeten. Mijn eerste les Nederlands was op de tweede september in de plaats die Rostokino is genoemd. Deze plaats is ver van de metro en mijn nieuwe vrienden en ik gingen er met een tram heen. Wij waren daar voor de eerste keer en reden onze halte voorbij. Gelukkig kwamen wij voor de eerste les precies op tijd.

De Nederlandse les begon om vijf voor half elf. Ik was een beetje zenuwachtig. Onze nieuwe lerares heet Maria Nikolaevna. Zij leek me heel aardig. Zij zei dat wij nog een lerares zouden hebben die Daria Andreevna heet. In het begin van de les vertelde Maria Nikolaevna ons een beetje over Nederland. Iedereen stelde zich voor en zei een paar woorden over zichzelf. Dan keken wij Belgisch nieuws. Natuurlijk hebben wij niets begrepen. De lerares legde ons enige regels uit en daarna begonnen wij verschillende woorden te lezen. Dat was zeer grappig omdat niemand die woorden goed kon lezen.

Nederlands leek me toch geen moeilijke taal. Het lijkt op het Duits dat ik al lang leer. Ik verwachtte niet dat die les zo spannend zou zijn. Eerst dacht ik dat Nederlands niet interessant en niet nuttig is, maar over een paar lessen veranderden de voortreffelijke leraressen mijn mening. Nu leer ik Nederlands graag.

Ik hoop dat ik in de toekomst Nederlands uitstekend zal kennen en naar Nederland of België zal gaan om daar hoger onderwijs te beëindigen.

Polina Zaretsjneva, MGLU IMOISP, Moskou

Mijn eerste les Nederlands was zeer aangenaam. Voor de eerste keer toen ik naar de Nederlandse les ging, in de gang van de universiteit luisterde ik per ongeluk naar het gesprek van twee studenten die verhalen over de Nederlandse taal vertelden. Ze waren zeer tevreden en waren blij dat ze Nederlands studeerden. Op dat moment besepte ik dat mijn beslissing om Nederlands te leren de juiste keuze was. Toen ik het lokaal binnenkwam, zag ik een jonge docente, die mij met een glimlach begroette. Ze heeft een zeer goede indruk op mij gemaakt. Het mooie interieur van het lokaal trok mijn aandacht. Ik zag boekenkasten met boeken, tijdschriften en DVD's, veel mooie posters hingen aan de muur. Ik probeerde de krantenkoppen te lezen, maar de inhoud kon ik niet begrijpen. Tijdens de les hoorde ik mijn docente Nederlands te spreken en toen kreeg ik de indruk hoe het Nederlands klonk. De taal die op het Engels, Duits en Frans lijkt, klonk voor mij heel mooi. Toen kreeg ik het verlangen om Nederlands goed te leren en zelf vloeiend te spreken.

Op de eerste Nederlandse les leerden we het alfabet en begroeten. Ik was opgewonden en voelde mij vrij te praten. Aan het eind van de les kwamen er paar afgestudeerde studenten om voor ons een presentatie te maken en hun ervaringen te delen. Ik kan me hun glanzende ogen en stemmem vol enthousiasme nog steeds herinneren. Het verlangen om ooit hetzelfde te ervaren, groeide en sinds die dag heeft het Nederlands in mijn leven en in mijn hart een zeer grote plaats genomen. Elke dag probeer ik meer over de Nederlandse taal en de cultuur te leren om in de toekomst mijn eigen ervaringen en succes met beginnende neerlandici te kunnen delen.

Tsira Zveriashvili, Ilia-Universiteit, Tbilisi

Mijn eerste les Nederlands had ik op 1 september, dat herinner ik me nog steeds goed hoewel ik heel moe was. Ik vond mijn nieuwe docente mooi, de taal vond ik ook mooi en wil dus doorgaan met het Nederlands leren.

Nederlands vind ik een zeldzame taal die door weinig mensen in ons land wordt geleerd. Ik ben ook een keer in Nederland geweest. Het land viel wel mee, ik vond Nederland heel modern en veelbelovend.

Op mijn eerste les Nederlands kreeg ik mijn eerste woorden in deze taal. Ik heb Duits gedaan op school, en hoewel ik enkele woordjes kon begrijpen, was het ontzettend moeilijk ze uit te spreken. Vooral 'alstublieft' vond ik moeilijk. Maar ik blijf gewoon werken om het Nederlands onder de knie te krijgen.

Vadim Ilchenko, Militaire Universiteit, Moskou

Het gebeurde op 1 september. Ik kwam de leslokaal binnen, heb mijn plaats ingenomen en begon op de nieuwe docente te wachten. Ik voelde me opgewonden want ik wist niets over wie ons de taal gaat doceren. Om tien voor elf kwam de docente naar binnen.

'Goede morgen, zei de docente.

'Здравствуйте, zeiden we terug, we hadden immers geen flauw idee wat we moesten zeggen.

Mijn docente heb ik mooi gevonden. Nadat we onze namen hebben uitgesproken, heeft ze het woord 'alstublieft' op het bord geschreven. Het kostte me veel tijd om dit woord net als 'ui' en 'eu' te leren uitspreken. Ik heb namelijk Engels gehad op school, en ik heb het soms moeilijk met klanken en woordjes. Maar als het me uiteindelijk lukt een nieuw woordje onder de knie te krijgen, dan spring ik een gat in de lucht. Zo mooi!

Michail Zhdanov, Militaire Universiteit, Moskou

1 september 2013: de dag van mijn eerste les Nederlands. Daarvoor wist ik maar heel weinig over de taal en het land. Eigenlijk leek het Nederlands mij geen mooie taal om te leren. Maar dankzij mijn docente werd het Nederlands een van mijn favoriete vreemde talen. Vanaf de eerste les al. De eerste les was vol interessante informatie over het land en de taal. Onze lieve docente toonde ons een korte film over Nederland, de symbolen van Nederland. Ze gaf ons websites die ons zouden helpen om gemakkelijker de taal te leren. Tijdens de eerste les al sprak ze Nederlands met ons. Er zijn zinnen en woorden die op het Engels lijken en zo begrepen we haar min of meer. Ze probeerde eenvoudige woorden te gebruiken. Als we iets niet begrepen, vertaalde zij dat wel voor ons. Ik herinner me onze eerste les Nederlands nog steeds. Het lukte de docente om mijn mening volledig te veranderen! Mijn medestudenten en ik begonnen allemaal van het Nederlands te houden. Nu heb ik heel veel doelen in mijn leven, die ik niet alleen met het Engels maar ook met het Nederlands wil bereiken.

Lilith Dovlatyan, EGLU, Jerevan

De bel ging en zoals gewoonlijk haastten de studenten zich naar het lokaal. De dag was helder en de zon scheen fel belovende een mooie dag te worden. Het leek erop dat er niets was veranderd. Dezelfde gezichten, dezelfde passerende uren en dezelfde verwachtingen. Het gekletter hield op en de les begon. Maar er was iets vreemds en nieuws in de lucht. De aanwezigheid van de nieuwe docente met een aantrekkelijke uiterlijk die ons vanaf die dag het vak Nederlands zou onderwijzen... De les begon met onszelf voorstellen. Vervolgens konden de studenten hun verwachtingen delen en het bleek dat er eigenlijk helemaal geen verwachtingen van onze kant waren. Dit nieuwe vak was slechts een kwestie van toeval. Maar niets gebeurt in het leven door toeval. Alles heeft zijn gevolgen. Met een glimlach op haar gezicht sprak de docente over de taal, over het land en over de vele bekende Nederlanders in de wereld. Stap voor stap werd de eentonige sfeer van het lokaal met levendige geluiden gevuld. Op de gezichten van de studenten was steeds meer interesse te zien. De tijd ging voorbij net zo onopgemerkt als bloemen die 's nachts sluiten. Toen tot slot de bel ging, was dat deze keer net een irriterend gesnurk. De docente nam afscheid en wij gingen uit de klas met een glimlach op ons gezicht, een voornemen in ons hart en een vastberadenheid in onze gedachten.

Tatev Ayvazyan, EGLU, Jerevan

Mijn zus heeft me geïnspireerd om Nederlands te studeren. Ze was net teruggekomen uit Europa en heeft me verzekerd dat Amsterdam de beste plek ter wereld is. Ik was dan bezig met kiezen van Universiteit en ik heb dus RGGU gekozen want het was de enige Universiteit die Nederlands aanbod. Nu, na 5 jaar, heb ik nooit ervan berouwd. Van de eerste les vond ik Nederlands mooi, logisch en interessant te studeren.

Niemand van mijn groep wist niets over Nederland, over de taal en cultuur. Mijn docent heeft geduldig een Heerlijke Nieuwe Wereld voor ons geopend, met tulpen en grachten, met Van Gogh en Van Eyck's, met kaas en pintjes, klompen en windmolens, bruine cafés en koffie verkeerd, oranje wereld, die vanaf de eerste les heeft me gefascineerd! Er zijn zo veel nieuwe deuren die nu voor mij open zijn. Mijn zus is pas nu teruggekomen uit Denemarken, by the way. Misschien, tijd voor een nieuwe taal voor mij? :)

Sofya Popova, RGGU, Moskou

Op m'n eerste les Nederlands was ik 2 maanden later dan de rest van de mensen, omdat ik daarover te laat heb geleerd. Maar ik was toen op zoek naar de andere taal, andere cultuur, ik wilde m'n kennis over de wereld ernstig uitbreiden. Ik had gewoon de wens om wereld een beetje te zien. En dus, ik zit op de les, 2 maanden later dan gewoonlijk, zo'n nieuweling, onder de mensen (en een paar mooie meisjes ondertussen) die daar al voor de tweede maand zitten. En ook zat daar een Nederlander. De echte Nederlander!!!! En hij was zo, de jas, de stropdas aan hem, en ik was gewoon een kerel met mohawk aan m'n hoofd. En ik was helemaal bewonderd, ik luisterde naar z'n taal, het klonk zo ongewoon, raar, maar interessant, en toen heb ik besloten Nederlands te leren. In het einde van de klas heeft de docent ons gevraagd alle woorden van deze les, die wij hebben geleerd, even zeggen en aan de bord schrijven. Ik herinner me heel helder, dat ik heb „iedere dag“ gezegd. Toen waren dat voor me de woorden die niets voor me betekenden. Gewoon „iedere dag“. De Nederlander moest, volgens de opdracht, een kort verhaaltje daarvan maken. Dat was geslaagd. Sindsdien leer ik Nederlands, en oefen het heel graag. Iedere dag.

Ivan Zavjalov, PGU, Pskov

Laatst hebben we de vraag gekregen: hoe was onze eerste Nederlandse les? Als ik zeg wij, dan bedoel ik de eerstejaars studenten aan de Universiteit van Sint-Petersburg – twee Katja's en één Lara. We studeren al een half jaar hier. Maar om terug te komen op de vraag: hoe was nou onze eerste Les?

Katerina zegt: Ik maakte kennis met de Nederlandse taal tijdens de Paralympische spelen in Sochi. Ik was vrijwilliger en werkte met Nederlandse sportmannen. Ik werd verliefd op deze taal. Op onze eerste les oefenden we de klankleer. Die was heel ongewoon. Als mijn buurman op de studentenflat hoorde hoe ik de klanken oefende, vroeg hij bezorgd: Wat is dat? Wat is er met Katja aan de hand? Dat was heel grappig!

Lara zegt: In het begin van de les kreeg ik een heerlijk gevoel – een gevoel van het begin van iets nieuws. En om precies te zijn – een nieuwe, leuke, spannende pagina in mijn leven, dat wil zeggen, de wereld van Nederland en de Nederlandse taal. En de eerste les voldeed aan mijn verwachtingen. De professionaliteit van onze docenten, de interessante grammatica en fonetiek, de gezellige sfeer – alles heeft me geholpen om te begrijpen dat ik ben waar ik moet zijn. Het avontuur is begonnen. En ik ben erg blij!

Katja zegt: Ik denk dat de eerste les een beetje eerder was dan de echte, die in het studieplan stond. Ik bedoel de eerste bijeenkomst met de docenten van het Nederlands. Ze waren vriendelijk, lief, positief en leken erg gelukkig om ons te zien en hier te werken. Hun ogen glommen, ze maakten veel grapjes en verschilden van andere docenten. Het viel me alles mee. Later heb ik begrepen waarom ze zo gelukkig zijn. Omdat ze met het Nederlands werken! Met de beste taal in de wereld, die heel mooi en prettig klinkt, dat woorden 'leuk' en 'gezellig' heeft, die je nooit kunt vertalen. Aan het eind van onze 'les' kregen we ons eerste huiswerk – we moesten een verhaaltje over een bekende Nederlander maken. Ik koos Willem-Alexander, de konning van Nederland, maar volgens mij is dit al over onze tweede Nederlandse les en dat is weer een ander verhaal.

Katerina, Lara en Katja, SPbGU, Sint-Petersburg

Vertaalwedstrijd-2014

Jongerejaars	
Proza	
Misschien wisten zij alles, Toon Tellegen	
1ste plaats	<i>Tatjana Dmitrijeva, 1de jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg)</i>
2de plaats	<i>Julia Glaba, 2de jaar studente, MGU (Moskou); Anastasia Belochvostova, 1de jaar studente, MGLU (Minsk)</i>
3de plaats	<i>Anastasia Tsjernikina, 1de jaar studente, MGLU (Moskou)</i>
Poëzie	
Ik ben lekker stout, Annie Schmidt	
1ste plaats	<i>Natalia Zavrylina, 1de jaar studente, MGLU (Moskou)</i>
2de plaats	<i>Darja Kozlova, 1de jaar studente, MGLU (Moskou)</i>
3de plaats	<i>Anastasia Polisjtsjoek, 2de jaar studente, KNLU (Kiëv)</i>
Ouderejaars	
Proza	
Sprakeloos, Tom Lanoye	
1ste plaats	<i>Petr Oskolkov, 4de jaar student, MGIMO (Moskou)</i>
2de plaats	<i>Maria Mordovets, 4de jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg)</i>
3de plaats	<i>Svetlana Kotsjergina, 3de jaar studente, MGLU (Moskou)</i>
Poëzie	
De zwijgzaamheid, Gerrit Komrij	
1ste plaats	<i>Egor Sergeev, 4de jaar student, MGIMO (Moskou)</i>
2de plaats	<i>Ekaterina Teresjko, 5de jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg), Darja Misjoejeva, 4de jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg), Paula Gasparian, 3de jaar studente, MGLU (Moskou)</i>
3de plaats	<i>Petr Oskolkov, 4de jaar student, MGIMO (Moskou), Anna Ostrovskaja, 4de jaar studente, SPbGU (Sint-Petersburg)</i>
Publicistiek	
Leve het anglicisme, leve de mindfuck, Sterre Leufkens, Marten van der Meulen	
1ste plaats	<i>Paula Gasparian, 3de jaar studente, MGLU (Moskou)</i>
2de plaats	<i>Petr Oskolkov, 4de jaar student, MGIMO (Moskou)</i>
3de plaats	<i>Svetalana Kotsjergina, 3de jaar studente, MGLU (Moskou)</i>

NB: in die uitgave van Nieuwsbrief worden alleen maar beste vertalingen van ouderejaars studenten gepubliceerd. Vertalingen van jongerejaars studenten werden gepubliceerd in de uitgave van Nieuwsbrief van november 2014.

Том Лануа. Бессловесный (отрывок)

Перевёл Петр Осколков, МГИМО (Москва)

Сожалеею, но мне всё-таки придётся сказать твёрдое «нет» безусловно скупым опусам. Не только потому, что таково моё призвание или доктринёрский порыв. Я говорю «нет», потому что словесная анорексия станет предательством моих сюжетов и их контекста. Я против и сам по себе, по своему характеру, которым я никому, кроме себя, не обязан. Я не вижу ничего хорошего в искусственном приглушении того, что должно передавать звуки шторма или симфонии, я не впадаю в экстаз от наготы, которая призвана символизировать роскошь, меня тошнит от пастельных тонов и хрупкого эстетства как средств изображения истинных плоти и крови. Каждый должен творить то, что он хочет, - конечно, это

касается тех, кто в наши дни ещё отваживается посвятить себя благородному писательскому искусству, - но если для обозначения одного и того же явления существуют десять слов, то почему кто-то вроде меня должен вместо всех десяти расчётливо использовать лишь одно? Почему бы не выдумать ещё парочку новых? Не просто так это называется словарным запасом.

Избавьте нас от этого боевого клича школьных учительшек, этого избитого «Ни одного лишнего слова». Поговорки, которую ещё приходится время от времени выслушивать, с таким лицом, как будто только что выпил полный ночной горшок уксуса. Ни одного лишнего слова? Ни одного лишнего слова не должно быть в инструкциях по эксплуатации наушников для «айпода» и электрической зубной щётки. Инструкции по эксплуатации всего, что человек должен совать в ухо, в рот, или - шире - во все отверстия своего тела, - согласен, такие инструкции должны быть сухими и сжатыми. Но если речь идёт о литературе, которая в первую очередь стремится не к красоте, а к правдоподобности, даже если для этого ей приходится распознаться по швам, скрипеть, визжать и биться в конвульсиях? Давайте тогда, ради Бога, не вставлять каждый раз и по любому поводу это проклятое «Лучше меньше, да лучше», которому многие великие, охотно признаю, обязаны великолепными книгами, нетленными текстами, ошеломляющими шедеврами, но которым прежде всего злоупотребляют бессильные и бесталанные личности,

чтобы скрыть недостаток как способностей, так и средств для их реализации.

Лучше, блин, меньше, да лучше? Мне жаль, что снова приходится приводить гастрономические сравнения – хотя это, конечно, не случайно, мы – всё-таки и то, что мы едим, и то, что мы читаем, разница здесь лишь в количестве калорий, - но почему, в конце концов, «новая кухня» не имела сокрушительного успеха, особенно в бельгийских ресторанах? Потому что порции были слишком маленькими, овощи недоваренными, а соуса к кусочкам рыбы постоянно подавали слишком мало. Хотя «новая кухня» и была изобретена во Франции, по размеру порций и вкусу она больше всего подходила латентным кальвинистам и прочим скандинавам. Les peuples du Nord n'ont pas de cuisine, ils n'ont que de la nourriture (У народов Севера нет кухни, у них есть лишь пища). Это сказал Леон Доде, который мало чем известен, кроме данного высказывания, разве что своей репутацией законченного противника пересмотра «дела Дрейфуса» и французского монархиста. Последнему факту он обязан своим двухлетним пребыванием в

изгнании в Брюсселе, где до него побывали Маркс и Мультипули.

Этот самый Доде, если вольно интерпретировать его высказывание, пришёл к следующему выводу: у того, кто следует наставлениям Кальвина, есть только пища, а культуры питания нет. Тот с младенчества до старости учится ковырять свою еду, не задаваясь вопросом, из чего она сделана. Тот ест телячьи крокеты из продуктового автомата и фрикадельки, которые приведут в восторг вегетарианца, потому что там гарантированно нет мяса, но зато для вкуса добавлен картон с экстрактом коричневого соуса.

Том Лануа

sprake
loos
op de planken

monoloog van tom
lanoye

Геррит Комрей. Молчание

*Скорее холст побелят чёрным,
Скорей метлой поставят мат,
Скорее розе быть зловонной,
Скорей гранит затмит бриллиант.*

*Скорей сломают сталь руками,
Скорей на измененность взойдут,
Скорей креветку оседлают,
Скорее козы шить начнут.*

*Скорее путь засадят лесом,
И шляпу всю свою изгадят,
Чем я сниму с души завесу
И расскажу, как я страдаю.*

Перевёл Егор Сергеев, МГИМО (Москва)

Геррит Комрей

Стерре Лёфкенс, Мартен ван дер Мёлен. Да здравствуют англицизмы, да здравствует «майндфак»!

**Перевела Паула Гаспарян,
МГЛУ (Москва)**

“Сиделка для шалуна” и “курсы мастерства” – вот как вы должны называть бебиситтера и мастер-класс. Фонд нидерландского языка и их единомышленники утверждают, что последние слова не нужны и только обедняют нидерландскую лексику. Напротив! Заимствования из английского лишь дополняют нидерландский и ни в коем случае не угрожают нашему красивому языку. Чтобы донести людям эту позитивную мысль, мы устроили выборы Англицизма-2013! Англицизмы - это клево!

Чистого языка не существует: нидерландский язык на 75% состоит из заимствований (согласно лингвисту Николин ван дер Сэйс). Многие из этих слов мы больше не воспринимаем как заимствования, но, тем не менее, они ими являются: например, такие старо-голландские слова, как кошка (из латинского), столовый прибор (из немецкого) и газета (из французского). Мы адаптируем слова к нашему языку. Это иногда происходит с английским: так, например,

слово “pinpointen” произносится на нидерландский манер, а затем сливается с остальными. Орфография тоже может меняться: contact превращается в kontakt, photo - в foto. Если вы все еще хотите реже видеть английские слова, тогда адаптируйте их, вместо того, чтобы придумывать за уши притянутые альтернативы!

Те, кто против англицизмов, считают, что они развращают язык. Но такое восприятие говорит лишь о скудных исторических познаниях: ведь язык постоянно меняется. Ты говоришь иначе, чем твои бабушки и дедушки: по такой логике, твой язык тоже “развращенный”. Про язык Коперуса или Фондела не стоит даже и заикаться. Момент, который выбирает пурист, произволен: “Нидерландский, который использую я, верен”. Но это шаткая позиция.

Многие люди подсознательно боятся перемен, и этот страх переносится на язык. Но, лингвистически говоря, бояться нечего. Язык попадает под угрозу

ANGLICISME VAN HET JAAR 2014

только тогда, когда на нем так мало говорят, что дети больше не могут выучить правила. Это нидерландскому не грозит: сейчас, с двадцатью миллионами, нидерландоговорящих больше, чем когда-либо. Да, английский язык процветает как язык Интернета и улиц. В данном контексте мы видим современный вариант старого ост-индского менталитета: клиент - король, поэтому мы говорим на английском. В сущности, максимум возможного голландского - это английский.

Что является потенциально опасным, так это распространение английского в образовании. Но что является конструктивной альтернативой этому? Только нидерландский - это не вариант: это ослабляет нашу экономическую позицию. Возможно, мы могли бы переводить больше научной литературы. Это может влететь в копеечку, но таким образом люди будут больше работать с нидерландским.

Критика иностранных языков также имеет и социальный аспект. Ведь почему мы используем новое слово, если есть уже старое? Потому что это круто. Вот так все просто. В 19-ом

веке главным был французский, сейчас - английский. У этого языка есть престиж, а для такого социального концепта, как язык, это мегаважно. Разумеется, тебя может возмутить менеджер, который с удовольствием “запинпойнтит” цели, чтобы “дать дирекцию” некой “информированности” публики. Но тогда тебя раздражает именно менеджер и то, за что он выступает.

Так что не беспокойтесь, ничего вашему языку не грозит! Отбросьте страхи и попробуйте воспринимать новые английские слова как обогащение. Возьмите “майндфак” - ни одно другое слово не передает чувство когнитивного диссонанса так лаконично. Разумеется, вам могут нравиться одни языки и не нравиться другие. Мы считаем нидерландский великолепным языком и гордимся им (что бы это ни значило). Но мы принимаем эту простую идею: мы говорим иначе, чем наши родители, и наши дети будут говорить иначе, чем мы. Язык меняется - так уж он живет.

Moppen

Een man staat blauw poeder in zijn tuin uit te strooien. Zijn nieuwsgierige buurman snapt er niets van en komt vragen hoe dat zit. «Nou, dat poeder is om de olifanten weg te houden.» «Maar d'r zijn hier toch helemaal geen olifanten?!», vraagt de buurman verwonderd. «Goed poeder he!»

Waarom gaat een blondje in een rechte hoek zitten als ze het koud heeft?
 Antwoord: omdat het daar 90° is.

Komt een man op het Centraal Station in Amsterdam de tram in en vraagt aan de conducteur of hij ook naar het Concertgebouw gaat.

Zegt de conducteur: «Nee, ik moet werken vanavond.»

Наш адрес:

Москва 11954, проспект
Вернадского, дом 76, Nieuwsbrief;
Телефон: +7 (495)4349268; e-mail:
info@doenned.org

Редколлегия:

Л. Шишулина - главный редактор

Б. Т. Лооманн

П. Осколков petroskolkov@yandex.ru

Е. Сергеев sergeev-ea@yandex.ru

Оформление и дизайн

П. Осколков, Е. Сергеев

Ons adres:

Nieuwsbrief, prospekt Vernadskogo,
76, Moskou, 119454;

Telefoon: +7 (495) 4349268; e-mail:
info@doenned.org;

Redactie:

Larisa Shishulina – hoofdredacteur

Bastiaan Th. Lohmann

Petr Oskolkov petroskolkov@yandex.ru

Egor Sergeev sergeev-ea@yandex.ru

Art direction en lay-out

Petr Oskolkov, Egor Sergeev

Frontcover: Sergeï Tsjibisov

